

ผลการทดลอง

ผลการศึกษาชนิดและปริมาณกรดที่เหมาะสมในการผลิตนมเปรี้ยวพร้อมดื่ม

ได้ศึกษาการใช้กรด 4 ชนิด คือ lactic acid, citric acid, acetic acid และ glucono- δ -lactone (GDL) มาผลิตนมเปรี้ยวพร้อมดื่มด้วยวิธีเติมกรด โดยนำกรดแต่ละชนิดมาฉีดให้เป็นฝอยเติมลงในน้ำนมที่ผสมให้เข้ากันกับสารละลายนอกตัวอย่าง ความเข้มข้น 3%W/V แล้ว ซึ่งปั้นให้เข้ากันด้วย high speed mixer ตลอดเวลา พร้อมกับหาปริมาณกรดที่เหมาะสมในการผลิตนมเปรี้ยวพร้อมดื่ม จากนั้น ตรวจสอบนมเปรี้ยวพร้อมดื่มที่ผลิตได้โดยวัดค่า pH %ความเป็นกรด ความหนืด และตรวจสอบความคงตัว ผลการวิเคราะห์ค่าต่างๆทางสถิติปรากฏผลดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ค่าเฉลี่ย pH %ความเป็นกรด และความหนืดของน้ำเบร์วอร์มตีมที่ผลิตได้จากกรดชนิดและปริมาณกรดที่ใช้

ชนิดและปริมาณกรดที่ใช้	ค่าเฉลี่ย pH	ค่าเฉลี่ย	
		%ความเป็นกรด	ความหนืด ^a (cp. ที่ 20 °C)
lactic acid(% W/V)	0.64	3.98 ± 0.00 ^a	0.84 ± 0.01 ^b 34.5 ± 4.95
	0.72	3.87 ± 0.01 ^b	0.91 ± 0.05 ^{a,b} 48.0 ± 4.24
	0.80	3.78 ± 0.01 ^c	1.04 ± 0.06 ^a 46.5 ± 9.19
citric acid(% W/V)	0.82	3.98 ± 0.01 ^a	1.18 ± 0.04 ^{b,c} 41.0 ± 5.66
	0.90	3.92 ± 0.04 ^a	1.28 ± 0.03 ^b 40.5 ± 7.07
	1.00	3.65 ± 0.06 ^b	1.69 ± 0.06 ^a 47.0 ± 0.71
acetic acid(% V/V)	1.95	4.05 ± 0.13	2.30 ± 0.25 ^b 56.0 ± 4.04
	2.10	3.95 ± 0.04	3.51 ± 0.24 ^a 58.0 ± 4.24
	2.25	3.89 ± 0.00	3.60 ± 0.01 ^a 69.0 ± 7.07
GDL(% W/V)	1.80	3.90 ± 0.08	0.88 ± 0.01 47.5 ± 0.71
	1.95	3.78 ± 0.01	1.00 ± 0.00 47.0 ± 4.24
	2.10	3.73 ± 0.01	1.06 ± 0.03 54.0 ± 2.83

หมายเหตุ

ตัวอักษร %V/V หรือ W/V หมายถึง ปริมาณของเนื้อกรด(ml. หรือ กรัม) ที่มีอยู่ในผลิตภัณฑ์สุดท้าย

100 ml.

อักษรต่างกันในแนวนี้แสดงถึงความต่างของกรดแต่ละชนิด หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

จากการเปรียบเทียบข้อมูลในตารางที่ 4.1 พบว่า ปริมาณกรดน้อยที่สุดที่สามารถใช้ในการผลิตนมเปรี้ยวพร้อมคัมสำหรับการแต่ละชนิด คือ lactic acid 0.64%W/V, citric acid 0.82% W/V, acetic acid 2.10% V/V และ GDL 1.80% W/V ของผลิตภัณฑ์สุกี้ท้าย ซึ่งให้ค่า pH ต่ำกว่า 4 ในด้าน %ความเป็นกรดในรูปของกรดแลคติกมีค่าเรียงตามลำดับดังนี้ 0.84, 1.18, 2.30 และ 0.88% ในขณะที่ให้ค่าความหนืดเท่ากัน 34.5, 41.0, 69.0 และ 47.5 cp. ที่ 20 °C ส่วนความคงตัวสำหรับการแต่ละชนิดเมื่อใช้ความเข้มข้นต่างกันดังในตารางที่ 4.1 มีความคงตัวดี กล่าวคือ ผลิตภัณฑ์ที่ได้เมื่อเทียบให้หลงข้างบีกเกอร์จะสังเกตเห็นเป็นฟิล์มบางๆอยู่ข้างภาชนะเช่นเดียวกับเมื่อเท่านี้นั้น

เมื่อพิจารณาสมบัติทางเคมีกายภาพของกรดต่างๆที่ใช้ในการผลิตนมเปรี้ยวพร้อมคัมเพื่อให้ได้สมบัติตามต้องการ คือ pH 3.5-4, %ความเป็นกรด ในรูปของกรดแลคติก 0.65-1.0% ความหนืด 20-50 cp. และมีความคงตัวดี พบว่า lactic acid และ GDL มีสมบัติดังข้างต้นแต่ lactic acid ใช้ปริมาณน้อยกว่า GDL ถึง 2 เท่า และ lactic acid ราคา 80 บาท/กิโลกรัม ขณะที่ GDL ราคา 100 บาท/กิโลกรัม จึงเลือกใช้ lactic acid ปริมาณ 0.64% W/V ของผลิตภัณฑ์สุกี้ท้าย ไปทำการศึกษาในข้อต่อไป

ผลการศึกษาชนิดและปริมาณ stabilizer ที่เหมาะสมในการผลิตนมเปรี้ยวพร้อมคัมด้วยวิธีเติมกรด

ได้ทดลองผลิตนมเปรี้ยวพร้อมคัมโดยใช้กรดที่เลือกจากข้อ 1 คือ lactic acid 0.64% W/V ของผลิตภัณฑ์สุกี้ท้ายมาศึกษาร่วมกับ stabilizer 3 ชนิด คือ pectin, agar และ gelatin โดยแปรความเข้มข้นเป็น 4 ระดับ คือ 1.0, 2.0, 3.0 และ 4.0%W/V แล้วตรวจสอบสมบัติทางเคมีกายภาพของนมเปรี้ยวพร้อมคัมที่ผลิตได้ ผลปรากฏดังต่อไปนี้

4.1 pH

จากการตรวจสอบ pH ของนมเปรี้ยวพร้อมคัมที่ได้ ให้ผลดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ย pH ของนมเปรี้ยวพร้อมดีมที่ผลิตได้ เมื่อศึกษาชนิดของ stabilizer และปริมาณที่ใช้

ชนิด	ปริมาณ (% W/V)	ค่าเฉลี่ย pH
pectin	1.0	3.98 ± 0.007 ^a
	2.0	3.98 ± 0.014 ^a
	3.0	3.97 ± 0.014 ^a
	4.0	3.98 ± 0.007 ^a
agar	1.0	3.92 ± 0.007 ^b
	2.0	3.99 ± 0.014 ^a
	3.0	3.92 ± 0.007 ^b
	4.0	3.99 ± 0.000 ^a
gelatin	1.0	3.84 ± 0.007 ^c
	2.0	3.90 ± 0.028 ^b
	3.0	3.90 ± 0.014 ^b
	4.0	3.90 ± 0.007 ^b

อักษรต่างกัน หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

จากตารางที่ 4.2 จะเห็นว่า pH ของนมเปรี้ยวพร้อมดีมที่ใช้ pectin ที่ระดับต่างๆ เป็น stabilizer มีค่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % ในขณะที่เมื่อใช้ agar หรือ gelatin ที่ระดับต่างๆ เช่นกัน pH จะแตกต่างออกไป

4.2 %ความเป็นกรด

จากการตรวจสอบ %ความเป็นกรดของนมเปรี้ยวพร้อมต้มที่ได้ ให้ผลดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย %ความเป็นกรดของนมเปรี้ยวพร้อมต้มที่ผลิตได้ เมื่อศึกษาชนิดของ stabilizer และปริมาณที่ใช้

ชนิด	ปริมาณ (% W/V)	ค่าเฉลี่ย %ความเป็นกรด
pectin	1.0	0.74 ± 0.01
	2.0	0.78 ± 0.02
	3.0	0.92 ± 0.00
	4.0	0.90 ± 0.06
agar	1.0	0.64 ± 0.01
	2.0	0.83 ± 0.21
	3.0	0.70 ± 0.20
	4.0	0.66 ± 0.11
gelatin	1.0	0.76 ± 0.02
	2.0	0.65 ± 0.03
	3.0	0.70 ± 0.04
	4.0	0.66 ± 0.02

ทท หมายถึง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p>0.05$)

จากการที่ 4.3 จะเห็นว่าไม่ว่าจะใช้ pectin, agar หรือ gelatin เป็น stabilizer ที่ระดับใดๆ ในการผลิตนมเปรี้ยวพร้อมต้มจะทำให้ได้ค่า %ความเป็นกรดไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 %

4.3 ความหนืดและความคงตัว

จากการตรวจสอบค่าความหนืดของนมเปรี้ยวพร้อมต้มที่ได้ ให้ผลตั้งตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยความหนืดของนมเปรี้ยวพร้อมต้มที่ผลิตได้ เมื่อศึกษาชนิดของ stabilizer และปริมาณที่ใช้

ชนิด	ปริมาณ (% W/V)	ค่าเฉลี่ยความหนืด (cp. ที่ 20° C)
pectin	1.0	44.0 ± 7.07 ^a
	2.0	48.0 ± 7.07 ^a
	3.0	46.5 ± 3.54 ^a
	4.0	63.5 ± 4.95 ^a
agar	1.0	2460 ± 198 ^b
	2.0	4030 ± 325 ^c
	3.0	5610 ± 665 ^d
	4.0	7500 ± 467 ^e
gelatin	1.0	nm
	2.0	nm
	3.0	nm
	4.0	nm

อักษรต่างกัน หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

nm หมายถึง ไม่ได้วัดค่าความหนืดเนื่องจากนมเปรี้ยวพร้อมต้มที่ได้เกิดการแยกชั้น

ตารางที่ 4.5 ลักษณะความคงตัวของนมเปรี้ยวพร้อมค่าที่ผลิตได้ เมื่อศึกษาชนิดของ stabilizer และปริมาณที่ใช้

ชนิด	ปริมาณ(% W/V)	ความคงตัว
pectin	1.0	เกิดชั้นใสๆขึ้นบนผิวน้ำของผลิตภัณฑ์
	2.0	เกิดชั้นใสๆขึ้นบนผิวน้ำของผลิตภัณฑ์ แต่น้อยกว่าเมื่อใช้ pectin 0.25% W/V ของผลิตภัณฑ์
	3.0	มีความคงตัวดี คือ เมื่อเทให้เหลลง มีลักษณะเหมือนน้ำนม
	4.0	มีความคงตัวดี
agar	1.0	มีความข้นหนืดสูง
	2.0	มีความข้นหนืดสูง
	3.0	มีความข้นหนืดสูง
	4.0	มีความข้นหนืดสูงมาก
gelatin	1.0	เกิดการแยกชั้น
	2.0	เกิดการแยกชั้น
	3.0	เกิดการแยกชั้น
	4.0	เกิดการแยกชั้น

จากตารางที่ 4.4 และ 4.5 พบว่า เมื่อใช้ pectin ปริมาณต่างกันทำให้ได้
นมเปรี้ยวพร้อมค่าที่มีความหนืดไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 %
แต่เมื่อใช้ pectin ปริมาณ 3.0 และ 4.0% W/V ทำให้ได้ผลิตภัณฑ์ที่มีลักษณะเหมือนนมเปรี้ยว
พร้อมค่าโดยทั่วไปและไม่เกิดการแยกชั้น ในขณะที่เมื่อใช้ pectin ปริมาณ 1.0 และ 2.0% W/V

พบว่า มีขั้น伊始เกิดขึ้นบนผิวน้ำของผลิตภัณฑ์ ดังนั้น pectin ปริมาณ 3.0 และ 4.0% W/V ให้ผลิตภัณฑ์ที่มีความคงตัวดีกว่าเมื่อใช้ pectin ปริมาณ 1.0 และ 2.0% W/V ในขณะที่เมื่อใช้ agar จะได้ผลิตภัณฑ์ที่มีความขันหนืดมากเกินไป และเมื่อใช้ gelatin ทำให้ได้ผลิตภัณฑ์ที่เกิดการแยกชั้น

จากผลการทดลองในตารางที่ 4.2, 4.3 และ 4.4 จึงเลือกใช้ pectin ปริมาณ 3.0% W/V เป็น stabilizer ในการผลิตนมเบร์ยวน้ำร้อนด้วยวิธีเติมกรด

ผลการศึกษาชนิดและปริมาณน้ำผลไม้เข้มข้นสำหรับเจลลี่นมเบร์ยวน้ำร้อน เมื่อใช้ในการปรุงแต่งกลิ่นรสนมเบร์ยวน้ำร้อนด้วยวิธีเติมกรด ให้ผลิตภัณฑ์มีคุณภาพที่ดี

นำผลที่ได้จากข้อ 2 คือ ใช้ pectin ความเข้มข้น 3.0% W/V เป็น stabilizer ในการผลิตนมเบร์ยวน้ำร้อนด้วยวิธีเติมกรด โดยใช้ lactic acid 0.64% W/V ของผลิตภัณฑ์ สุดท้ายมาปรุงแต่งกลิ่นรสตัวอย่างน้ำผลไม้เข้มข้นสำหรับเจลลี่นมเบร์ยวน้ำร้อน 3 ชนิด คือน้ำมะนาวเข้มข้น, น้ำสตรอเบอร์รี่เข้มข้น และน้ำลั่มเข้มข้นพร้อมกับปริมาณน้ำผลไม้เข้มข้นสำหรับเจลลี่นมเบร์ยวน้ำร้อนที่ใช้เป็น 3, 6 และ 9 % V/V และตรวจสอบสมบัติทางเคมีกายภาพและปรายเมินผลทางปริมาณลักษณะของนมเบร์ยวน้ำร้อนด้วยให้ผลตั้งต่อไปนี้

4.4 ผลการตรวจสอบสมบัติทางเคมีกายภาพของนมเบร์ยวน้ำร้อนด้วย การตรวจสอบสมบัติทางเคมีกายภาพของนมเบร์ยวน้ำร้อนด้วยรัฐต่างๆ ได้แก่ pH, % ความเป็นกรด และความหนืด ให้ผลตั้งตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย pH %ความเป็นกรด และความหนืดของน้ำมเปรี้ยวพร้อมคั่ว เมื่อคีกษา
ชนิดและปริมาณน้ำผลไม้เข้มข้น

ชนิด	ความเข้มข้น (% V/V)	pH	%ความเป็นกรด	ความหนืด (cp. ที่ 20 °C)
มะนาว	3	3.82 ± 0.07 ^{b,c}	0.99 ± 0.05 ^{b,c}	39.5 ± 13.44
	6	3.81 ± 0.06 ^{b,c}	1.04 ± 0.06 ^{a,b,c}	35.0 ± 7.07
	9	3.80 ± 0.07 ^c	1.09 ± 0.05 ^a	36.5 ± 4.95
สตรอเบอร์รี่	3	3.89 ± 0.06 ^a	0.87 ± 0.06 ^d	43.5 ± 3.54
	6	3.86 ± 0.05 ^{a,b}	0.95 ± 0.05 ^{c,d}	39.0 ± 5.66
	9	3.77 ± 0.06 ^c	0.98 ± 0.05 ^{b,c}	45.5 ± 2.12
ส้ม	3	3.72 ± 0.06 ^c	0.97 ± 0.05 ^{b,c}	42.0 ± 4.24
	6	3.72 ± 0.06 ^{c,d}	0.99 ± 0.04 ^{b,c}	39.0 ± 1.41
	9	3.70 ± 0.07 ^d	1.05 ± 0.04 ^a	33.0 ± 2.83

อักษรต่างกันในแนวตั้ง หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

ไม หมายถึง ไมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

จากตารางที่ 4.6 จะเห็นว่า น้ำมเปรี้ยวพร้อมคั่วที่ผสมน้ำผลไม้เข้มข้นรวมกัน และน้ำมเปรี้ยวพร้อมคั่วที่ผสมน้ำผลไม้เข้มข้นรสด้วยส้ม ส่วนใหญ่มี pH ต่ำกว่าและให้ %ความเป็นกรดสูงกว่าน้ำมเปรี้ยวพร้อมคั่วที่ผสมน้ำผลไม้เข้มข้นรสด้วยสตรอเบอร์รี่ เมื่อใช้ปริมาณเท่ากัน เช่นเดียวกับ % ความเป็นกรด น้ำมเปรี้ยวพร้อมคั่วที่ผสมน้ำผลไม้เข้มข้นรสด้วยสตรอเบอร์รี่ให้ค่าต่ำกว่าน้ำมเปรี้ยวพร้อมคั่วที่ผสมน้ำผลไม้เข้มข้นมายนา และน้ำมเปรี้ยวพร้อมคั่วที่ผสมน้ำผลไม้เข้มข้นรสด้วยส้ม เมื่อใช้ปริมาณเดียวกัน สำหรับความหนืดของน้ำมเปรี้ยวพร้อมคั่วที่ผสมน้ำผลไม้เข้มข้นรสด้วยส้ม ต่ำกว่า 95% แม้จะใช้น้ำผลไม้เข้มข้นต่างชนิดและปริมาณต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95% แม้จะใช้น้ำผลไม้เข้มข้นต่างชนิดและปริมาณต่างกัน

กันโดยมีค่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 %

4.5 ผลการประเมินคุณภาพทางประสาทล้มผ้าส

จากการประเมินผลทางประสาทล้มผ้าสในด้าน สี ลักษณะปรากฏ กลิ่น รสชาติ ความรู้สึกหลังดื่ม และคะแนนรวมของนมเปรี้ยวพร้อมดื่มที่ผลิตขึ้น ได้ผลตามลำดับดังนี้

4.5.1 สี

ผลการประเมินคุณภาพทางประสาทล้มผ้าสในด้านสีของนมเปรี้ยวพร้อมดื่ม ที่ผสมน้ำผลไม้เข้มข้นรลต่างๆ ปรากฏผลดังตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 คะแนนเฉลี่ยทางด้านสีของนมเปรี้ยวพร้อมดื่ม เมื่อศึกษาชนิดและปริมาณน้ำผลไม้ เข้มข้น (คะแนนเต็ม 15)

ชนิด	ความเข้มข้น(%V/V)	คะแนนเฉลี่ย
มะนาว	3	12.58 ± 1.50 ^a
	6	11.00 ± 3.10 ^{a,b}
	9	12.42 ± 1.62 ^{a,b}
สตรอเบอร์รี่	3	4.83 ± 3.07 ^c
	6	11.25 ± 3.36 ^{a,b}
	9	11.00 ± 3.07 ^{a,b}
ลั่ม	3	5.50 ± 3.32 ^c
	6	9.83 ± 3.88 ^b
	9	10.08 ± 3.58 ^{a,b}

อักษรต่างกัน หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

จากผลการทดลอง สิ่งน้ำมีปริมาณต่ำที่สุดน้ำผลไม้เข้มข้นรสด่างๆ ส่วนใหญ่พัฒนาอยู่ในรับว่าสิ่งน้ำดี แม้จะใช้ปริมาณต่างกัน แต่สิ่งน้ำมีปริมาณต่ำที่สุดน้ำผลไม้เข้มข้นรสดังน้ำผลไม้เข้มข้นรสดังเมื่อใช้ปริมาณ 3% V/V และสิ่งน้ำมีปริมาณต่ำที่สุดน้ำผลไม้เข้มข้นรสด้วยเบอร์ที่ใช้ปริมาณ 3 % V/V เท่านั้นที่พัฒนาดีที่สุดไม่น่าดี ควรแก้ไขและปรับปรุง

4.5.2 ลักษณะปรากฏ

ผลการประเมินคุณภาพทางประสานลักษณะในด้านลักษณะปรากฏของน้ำมีปริมาณต่ำที่สุดน้ำผลไม้เข้มข้นรสดังในตารางที่ 4.8 พร้อมด้วยรสด่างๆ แสดงในตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 คุณภาพทางด้านลักษณะปรากฏของน้ำมีปริมาณต่ำที่สุดน้ำผลไม้เข้มข้น (คุณภาพเดือน 15)

ชนิด	ความเข้มข้น (%V/V)	คุณภาพ
น้ำผลไม้เข้มข้น	3	13.17 ± 1.26
	6	12.67 ± 2.14
	9	13.29 ± 1.32
สตรอเบอร์รี่	3	12.75 ± 1.71
	6	13.00 ± 1.48
	9	13.25 ± 1.29
ลูกแพร์	3	12.83 ± 1.53
	6	12.92 ± 1.50
	9	12.92 ± 1.68

และหมายถึง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

เมื่อพิจารณาในด้านลักษณะปรากฏของนมเปรี้ยวพร้อมคัมที่ผสมน้ำผลไม้เข้มข้นรสต่างๆคือสมยน้ำ รสstroboเบอร์ แอลรัสลัม พนว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 %

4.5.3 กลิ่น

ผลการประเมินคุณภาพทางปราสาทลัมผัลในด้านกลิ่นของนมเปรี้ยวพร้อมคัมที่ผสมน้ำผลไม้เข้มข้นรสต่างๆดังปรากฏในตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 คชแคนเนลลี่ทางด้านกลิ่นของนมเปรี้ยวพร้อมคัม เมื่อใช้น้ำผลไม้เข้มข้นปริมาณต่างกัน (คชแคนเนลลี่ 30)

ชนิด	ความเข้มข้น(%V/V)	คชแคนเนลลี่
นมนำ	3	16.42 ± 6.02
	6	16.67 ± 6.76
	9	18.50 ± 5.89
stroboเบอร์	3	15.25 ± 6.51
	6	18.67 ± 4.48
	9	21.25 ± 5.22
ลัม	3	16.83 ± 6.81
	6	19.00 ± 4.61
	9	24.42 ± 3.48

กท หมายถึง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p>0.05$)

สำหรับกลุ่มของผลิตภัณฑ์เมื่อใช้น้ำผลไม้เข้มข้นสำเร็จรูปปริมาณต่างกัน พบว่า กลุ่มนี้ของผลไม้ที่ได้ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

4.5.4 รสชาติ

ผลจากการทดสอบในด้านรสชาติของนมเบร์ยวนร้อมด้วยผลสมน้ำผลไม้ เข้มข้นรสมะนาว รสสตรอเบอร์รี่ และรัลลี่ ให้ผลตั้งตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 คุณภาพเฉลี่ยทางด้านรสชาติของนมเบร์ยวนร้อมด้วย เมื่อศึกษาชนิดและปริมาณน้ำผลไม้เข้มข้น (คุณภาพเต็ม 20)

ชนิด	ความเข้มข้น (%V/V)	คุณภาพเฉลี่ย
มะนาว	3	12.33 $\pm$ 5.35 ^{a b c}
	6	9.92 $\pm$ 4.91 ^{c d}
	9	9.75 $\pm$ 4.71 ^{c d}
สตรอเบอร์รี่	3	8.17 $\pm$ 3.33 ^d
	6	12.75 $\pm$ 3.22 ^{a b c}
	9	15.42 $\pm$ 3.42 ^a
รัลลี่	3	10.75 $\pm$ 4.07 ^{b c d}
	6	12.50 $\pm$ 4.81 ^{a b c}
	9	13.50 $\pm$ 4.87 ^{a b}

อักษรต่างกัน หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

จากตารางที่ 4.10 พบว่า นมเบร์ยวนร้อมด้วย ให้คุณภาพรสชาติสูงกว่า นมเบร์ยวนร้อมด้วยผลสมน้ำผลไม้เข้มข้นรัลลี่ 6 และ 9% V/V นมเบร์ยวนร้อมด้วยผลสมน้ำผลไม้เข้มข้นรัลลี่ 6 และ 9% V/V และนมเบร์ยวนร้อมด้วยผลสมน้ำผลไม้เข้มข้นรสมะนาว 3%

v/v ส่วนน้ำมเปรี้ยวพร้อมคิ่มที่ผสมน้ำผลไม้เข้มข้นรสส้ม 3 % v/v รสสตรอเบอร์รี่ 3 % v/v และรสมะนาวที่ใช้ปริมาณน้ำผลไม้ 6 และ 9 % v/v ให้คุณภาพรสชาติดีอยกว่า

4.5.5 ความรู้สึกหลังดื่ม

การประเมินคุณภาพทางประสาทสัมผัสในด้านความรู้สึกหลังดื่มของน้ำมเปรี้ยวพร้อมคิ่มที่ผสมน้ำผลไม้เข้มข้นรสต่างๆ ผลปรากฏดังตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 คุณภาพเดลี่ทางด้านความรู้สึกหลังดื่มของน้ำมเปรี้ยวพร้อมคิ่ม เมื่อศึกษาชนิดและปริมาณน้ำผลไม้เข้มข้น (คุณแหนเต็ม 20)

ชนิด	ความเข้มข้น(%v/v)	คุณแหนเดลี่
มะนาว	3	14.00 ± 3.33 ^{a,b}
	6	11.75 ± 3.25 ^{b,c}
	9	9.83 ± 3.93 ^c
สตรอเบอร์รี่	3	9.83 ± 4.80 ^c
	6	11.33 ± 2.57 ^{b,c}
	9	15.92 ± 1.24 ^a
ส้ม	3	14.00 ± 3.72 ^{a,b}
	6	14.42 ± 3.37 ^{a,b}
	9	14.17 ± 4.22 ^{a,b}

อักษรต่างกัน หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

ในตารางที่ 4.11พบว่า น้ำมเปรี้ยวพร้อมคิ่มที่ผสมน้ำผลไม้เข้มข้นรสมะนาวเมื่อใช้ปริมาณน้ำผลไม้เพิ่มขึ้นทำให้คุณแหนเดลี่ดีลดลง ในขณะที่เมื่อใช้ปริมาณน้ำผลไม้เพิ่มขึ้นในน้ำมเปรี้ยวพร้อมคิ่มที่ผสมน้ำผลไม้เข้มข้นรஸตรอเบอร์รี่คุณแหนเดลี่เพิ่ม

ขั้น สำหรับnm เปรี้ยวพร้อมคิมที่ผลมน้ำผลไม้เข้มข้นรลส์เมื่อใช้ปริมาณน้ำผลไม้ต่างกัน ให้ค่าแนวความรู้สึกหลังดื่มไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 %

4.5.6 ค่าแนวรวม

ผลการประเมินคุณภาพทางประสาทสัมผัสในด้านค่าแนวรวมของnm เปรี้ยว
พร้อมคิมรสต่างๆ ปรากฏผลดังตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ยค่าแนวรวมของnm เปรี้ยวพร้อมคิม เมื่อศึกษาชนิดและปริมาณน้ำผลไม้เข้มข้น
(ค่าแนวเต็ม 100)

ชนิด	ความเข้มข้น(%V/V)	ค่าแนวเฉลี่ย
มะนาว	3	67.50 $\pm$ 10.04 ^{b,c}
	6	62.00 $\pm$ 13.99 ^c
	9	63.79 $\pm$ 10.31 ^{b,c}
สตรอเบอร์รี่	3	50.83 $\pm$ 9.11 ^d
	6	67.00 $\pm$ 9.06 ^{b,c}
	9	76.83 $\pm$ 6.21 ^a
ส้ม	3	59.52 $\pm$ 11.66 ^c
	6	70.67 $\pm$ 12.46 ^{a,b}
	9	75.08 $\pm$ 13.53 ^a

อักขระต่างกัน หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

จากตารางที่ 4.12 สรุปได้ว่า nm เปรี้ยวพร้อมคิมที่ผลมน้ำผลไม้เข้มข้น รสสตรอเบอร์รี่ 9%V/V มีค่าแนวรวมมากที่สุดซึ่งนับได้ว่าผู้ทดสอบชอบมากที่สุด และไม่แตกต่างจาก nm เปรี้ยวพร้อมคิมที่ผลมน้ำผลไม้เข้มข้นรลส์ 9% อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

แต่การใช้น้ำส้มเข้มข้นปริมาณ 6 หรือ 9% V/V ในการป้องกันกลืนรากไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อค่าแหน่งรวม ดังนั้น จึงเลือกใช้นมเปรี้ยวพร้อมด้วยที่ผสมน้ำผลไม้เข้มข้นรากลั่ม 6% V/V และนมเปรี้ยวพร้อมด้วยรสลด半เบอร์ 9% V/V เนื่องจากมีค่าแหน่งรวมสูงที่สุดกว่านมเปรี้ยวพร้อมด้วยที่ผสมน้ำผลไม้เข้มข้นรากลั่มตัวอย่างอื่น เพื่อไปทำการศึกษาในข้อต่อไป

4.6 ผลการปรับปรุงคุณภาพทางปราสาทลัมผัลของนมเปรี้ยวพร้อมด้วยใช้กลิ่นลังเครายห์

ทดลองผลิตนมเปรี้ยวพร้อมด้วยที่ผสมน้ำผลไม้เข้มข้นรากลั่ม 9% V/V และนมเปรี้ยวพร้อมด้วยที่ผสมน้ำผลไม้เข้มข้นรากลั่ม 6% V/V ด้วยวิธีเติมกรด เติมกลิ่นลังเครายห์ลงในผลิตภัณฑ์ก่อนการบรรจุในขันตอนการผลิต โดยศึกษาปริมาณกลิ่nlangเครายห์ที่เติม 4 ระดับคือ 0, 0.012, 0.024 และ 0.036% V/V และนำมาระเบินคุณภาพทางปราสาทลัมผัล ผลลัพธ์ดังตารางที่ 4.13 และ 4.14

ตารางที่ 4.13 ค่าแนนเฉลี่ยคุณภาพทางด้านประสิทธิภาพของน้ำเบร์รี่ชีวพร้อมต้มรสสดรอเบอร์รี่ เมื่อเติมกลิ่นสดรอเบอร์รี่สังเคราะห์ปริมาณต่างกัน

คุณภาพ	ค่าแนน	ปริมาณกลิ่นสังเคราะห์ (%V/V)			
		เต็ม	0	0.012	0.024
ค่าแนนเฉลี่ย					
สี ^a	15	11.83 ± 2.79	12.42 ± 0.79	11.83 ± 1.59	12.83 ± 0.84
ลักษณะปราภู ^b	15	12.67 ± 0.98	12.67 ± 0.98	12.92 ± 0.90	12.83 ± 0.84
กลิ่น	30	20.25 ± 3.57 ^b	19.92 ± 3.89 ^b	25.33 ± 2.57 ^a	21.83 ± 2.04 ^b
รสชาติ	20	13.50 ± 1.93 ^b	14.08 ± 1.08 ^b	15.50 ± 2.20 ^a	14.42 ± 0.79 ^{a,b}
ความรู้สึกหลังดื่ม	20	12.75 ± 2.70 ^b	13.42 ± 2.35 ^b	15.83 ± 3.16 ^a	14.75 ± 2.70 ^a
ค่าแนนรวม	100	71.00 ± 6.01 ^c	72.50 ± 4.60 ^c	81.33 ± 5.12 ^a	76.67 ± 4.31 ^b

อักขระต่างกันในแนวอน หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

กร หมายถึง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

ในตารางที่ 4.13 เมื่อปูรุ่งแต่งกลิ่นของน้ำเบร์รี่ชีวพร้อมต้มที่ผ่านน้ำผลไม้เข้มข้นรสสดรอเบอร์รี่ด้วยกลิ่นสังเคราะห์ของ บริษัท Sanofi (SBI strawberry LC 19009) ปริมาณ 0.012, 0.024 และ 0.036%V/V พบว่า ค่าแนนในด้านลีและลักษณะปราภูของผลิตภัณฑ์ซึ่งไม่ได้ปูรุ่งแต่งด้วยกลิ่นสังเคราะห์และปูรุ่งแต่งด้วยกลิ่นสังเคราะห์ที่ระดับต่างๆ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ขณะเดียวกันในด้านกลิ่น รสชาติ และค่าแนนรวมของผลิตภัณฑ์ที่เติมกลิ่นสังเคราะห์ปริมาณ 0.024%V/V มากกว่าเมื่อไม่ได้เติมกลิ่นสังเคราะห์ และเติมกลิ่นสังเคราะห์ในปริมาณ 0.012 และ 0.036% V/V

ตารางที่ 4.14 คุณภาพทางด้านประสิทธิภาพของน้ำมันเบร์ยวนร้อมด้วยกลีนสัมสัม เนื่องจากลีนสัมสัมเครายห์ปริมาณต่างกัน

คุณภาพ		ปริมาณกลีนสัมสัมเครายห์ (%V/V)				
คุณภาพ	เต็ม	0	0.012	0.024	0.036	คุณภาพ
สี ^a	15	10.00 ± 3.30	11.50 ± 1.88	12.25 ± 2.22	11.92 ± 2.43	
ลักษณะปรากฏ ^b	15	11.50 ± 1.73	12.17 ± 1.11	12.75 ± 1.14	12.17 ± 1.19	
กลีน	30	17.00 ± 6.34 ^b	17.92 ± 6.43 ^b	22.92 ± 5.28 ^a	18.08 ± 8.74 ^b	
รสชาติ	20	12.75 ± 3.67 ^b	14.58 ± 1.44 ^a	15.42 ± 2.27 ^a	14.67 ± 1.30 ^a	
ความรู้สึกหลังดื่ม	20	13.08 ± 2.84 ^b	14.67 ± 1.82 ^a	15.00 ± 2.29 ^a	14.33 ± 1.92 ^a	
คุณภาพรวม	100	64.33 ± 12.02 ^c	70.83 ± 9.65 ^b	78.33 ± 10.58 ^a	71.17 ± 10.82 ^b	

อักษรต่างกันในแนวนอน หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

กร หมายถึง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

จากการที่ 4.14 เมื่อปูรุ่งแต่งกลีนของน้ำมันเบร์ยวนร้อมด้วยกลีนที่ผสมน้ำผลไม้เข้มข้นรัลลีนสัมสัม ด้วยกลีนสัมสัมเครายห์ปริมาณ 0.012, 0.024 และ 0.036% V/V พบว่า ผู้ทดสอบให้คุณภาพคุณภาพด้านต่างๆ ของผลิตภัณฑ์ที่ปูรุ่งแต่งด้วยกลีนสัมสัมเครายห์มากกว่าผลิตภัณฑ์ที่ไม่ได้ปูรุ่งแต่งด้วยกลีน ต่างกันล่าว ยกเว้นแต่คุณภาพในด้านกลีนของผลิตภัณฑ์ เมื่อใช้กลีนสัมสัมเครายห์ในปริมาณ 0.024% V/V ในผลิตภัณฑ์จะมีคุณภาพมากกว่าเมื่อไม่ใช้กลีนสัมสัมเครายห์และใช้กลีนสัมสัมเครายห์ในปริมาณ 0.012% และ 0.036% V/V ของผลิตภัณฑ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

ผลจากการที่ 4.13 และ 4.14 จึงเลือกน้ำมันเบร์ยวนร้อมด้วยกลีนที่ผสมน้ำผลไม้เข้มข้นรัลลีนรัลลีนสัมสัม 6% และน้ำมันเบร์ยวนร้อมด้วยกลีนที่ผสมน้ำผลไม้เข้มข้นรัลลีนรัลลีนสัมสัม 9% ซึ่งปูรุ่งแต่งด้วยกลีนสัมสัมเครายห์ปริมาณ 0.024% V/V ของผลิตภัณฑ์ มาศึกษาในข้อต่อไป

ผลการยอมรับผลิตภัณฑ์ของผู้บริโภค

ทดลองผลิตนมเปรี้ยวพร้อมดีมที่ผสมน้ำผลไม้เข้มข้นรลสัม 6% V/V และนมเปรี้ยวพร้อมดีมที่ผสมน้ำผลไม้เข้มข้น 9% V/V โดยปูรุ่งแต่งด้วยกลิ่นลังเคราห์ปริมาณ 0.024% V/V ของผลิตภัณฑ์ ก่อนการให้ความร้อน ทำให้เย็นและบรรจุ แล้วทดสอบการยอมรับผลิตภัณฑ์นมเปรี้ยวพร้อมดีมที่ผลิตขึ้นกับผลิตภัณฑ์นมเปรี้ยวพร้อมดีม ยู เอช ที ชนิดหนึ่งในทางการค้า ให้ผลตั้งตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.15 คุณภาพเฉลี่ยการปะรritch เมื่อคุณภาพทางปราสาทล้มผัลของนมเปรี้ยวพร้อมดีมที่ผลิตขึ้น
เปรียบเทียบกับนมเปรี้ยวพร้อมดีมทางการค้า โดยวิธี Hedonic scale

คุณภาพ	นมเปรี้ยวพร้อมดีม				
	รสслtro เบอร์		รสลัม		
	ทางการค้า	ที่ผลิตขึ้น	ทางการค้า	ที่ผลิตขึ้น	
-สี	7.56 ± 1.34 ^a	7.28 ± 1.31 ^{a,b}	5.75 ± 2.03 ^c	6.22 ± 1.99 ^{b,c}	
-ลักษณะปราศจาก	7.39 ± 0.85 ^a	7.28 ± 0.96 ^{a,b}	6.61 ± 1.58 ^b	6.69 ± 1.25 ^b	
-กลิ่น ^{***}	7.11 ± 1.32	6.53 ± 1.22	6.61 ± 1.46	6.28 ± 1.36	
-รสชาติ ^{**}	6.83 ± 1.50	6.50 ± 1.46	6.50 ± 1.69	6.61 ± 1.61	
-ความรู้สึกหลังดื่ม ^{**}	6.78 ± 1.22	6.61 ± 1.42	6.89 ± 1.41	6.22 ± 1.56	
-การยอมรับ ^{**}	6.79 ± 1.33	6.50 ± 1.38	6.56 ± 1.72	6.42 ± 1.73	

อักษรต่างกันในแนวนอน หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

** หมายถึง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

จากการปะรritch เมื่อคุณภาพในทางปราสาทล้มผัลด้านต่างๆ ของนมเปรี้ยวพร้อมดีมที่ผลิตขึ้น
เปรียบเทียบกับนมเปรี้ยวพร้อมดีมทางการค้าตั้งตารางที่ 4.15 พบว่ากลิ่น รสชาติ ความรู้สึกหลัง
ดื่ม และการยอมรับของผู้ทดสอบต่อนมเปรี้ยวพร้อมดีมรสслtro เบอร์และรสลัมที่ผลิตขึ้นไม่แตกต่าง

จากนั้นเปรี้ยวพร้อมดื่มรสเดียวกันในทางการค้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % ในขณะที่ลีและลักษณะปรากฏของนมเปรี้ยวพร้อมดื่มรสstrobo เบอร์ที่ผลิตเองและทางการค้าดีกว่าลีและลักษณะปรากฏของนมเปรี้ยวพร้อมดื่มรสล้ม ตั้งนี้ จึงเลือกนมเปรี้ยวพร้อมดื่มรสstrobo เบอร์ เป็นตัวแทนของกลุ่มไปศึกษาในข้อต่อไป

ผลการใช้น้ำนมต่างชนิดในการผลิตนมเปรี้ยวพร้อมดื่มด้วยวิธีเติมกรด

4.7 ผลทางเคมีกายภาพ

ผลิตนมเปรี้ยวพร้อมดื่มด้วยวิธีเติมกรดซึ่งผสมน้ำสตรอเบอร์รี่เข้มข้น 9% V/V ของผลิตภัณฑ์ และเติมกลิ่นลังเครายห์ปริมาณ 0.024% V/V ของผลิตภัณฑ์ ก่อนการบรรจุ โดยใช้น้ำนมต่างชนิด คือ นมสดนมคีนรูปแบบไขมันเต็มอัตรา นมพร่องมันเนย และนมคีนรูปพร่องมันเนยที่ปรับให้มีปริมาณ total solid 15% ด้วยนมผงพร่องมันเนย จากนั้น ให้ความร้อนแบบ batch process 85°C 15 นาที เพื่อ denature เวย์โปรตีนและนมผงละลายได้อย่างเต็มที่ และตรวจสอบสมบัติทางเคมีกายภาพ ผลตั้งแสดงในตารางที่ 4.16

ตารางที่ 4.16 ค่าเฉลี่ย pH %ความเป็นกรด และความหนืดของน้ำมันเบร์ยิวพร้อมต้มที่ผลิตขึ้นเมื่อ
ใช้น้ำมันต่างชนิด

ชนิดของน้ำมัน	ค่าเฉลี่ย		
	pH	%ความเป็นกรด	ความหนืด ^{๘๘} (cp. ที่ 20 °C)
น้ำมันสตด.	3.88 ± 0.01 ^b	0.94 ± 0.03 ^a	40.5 ± 3.54
น้ำมันคืนรูปแบบไขมันเต็มอัตรา	3.85 ± 0.02 ^b	0.88 ± 0.03 ^a	50.5 ± 6.36
น้ำมันร่องมันเนย ยู เอช ที	3.90 ± 0.02 ^b	0.76 ± 0.03 ^b	34.5 ± 6.36
น้ำมันคืนรูปพร่องมันเนย	4.01 ± 0.04 ^a	0.93 ± 0.01 ^a	51.0 ± 4.24

อักษรต่างกันในแนวดัง หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

กท หมายถึง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

จากตารางที่ 4.16 พบว่า น้ำมันต่างชนิดที่ใช้ในการผลิตน้ำมันเบร์ยิวพร้อมต้มล้วนให้
ให้สัมบัติทางเคมีภysis คือ pH %ความเป็นกรด และความหนืดไม่แตกต่างกันอย่างมีนัย
สำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % เว้นแต่น้ำมันคืนรูปพร่องมันเนยที่ให้ค่า pH สูงกว่าและน้ำ^๙
พร่องมันเนยให้ %ความเป็นกรดต่ำกว่าน้ำมันชนิดอื่น เมื่อใช้ผลิตน้ำมันเบร์ยิวพร้อมต้ม

4.8 ผลการประเมินคุณภาพทางด้านประสิทธิภาพ

จากนี้ น้ำมันเบร์ยิวพร้อมต้มที่ผลิตจากน้ำมันต่างชนิดปูรุ่งแต่งกลิ่นรสสตรอเบอร์รี่มา
ประเมินผลทางประสิทธิภาพ ปรากฏผลดังตารางที่ 4.17

ตารางที่ 4.17 ค่าคะแนนเฉลี่ยคุณภาพทางปริมาณหลัมผ้าสูงนมเปรี้ยวพร้อมดื่มรสสดหรือเบอร์ฟผลิตขึ้นเมื่อใช้น้ำมันต่างชนิด

คุณภาพ	คะแนน	ชนิดของน้ำมัน				
		เต้ม	FWM	WMP	LFM	SMP
ลี	15	11.62 ± 2.72 ^a	12.69 ± 1.70 ^a	9.15 ± 3.56 ^b	11.00 ± 2.52 ^a	
ลักษณะปรากฏ ^{ab}	15	13.08 ± 1.44	13.23 ± 1.16	13.23 ± 1.42	13.23 ± 1.01	
กลิ่น ^{ab}	30	22.54 ± 7.02	19.69 ± 7.51	21.62 ± 9.58	22.46 ± 6.97	
รสชาติ ^{ab}	20	14.69 ± 3.82	11.08 ± 4.79	13.62 ± 4.35	12.77 ± 5.49	
ความรู้สึกหลังดื่ม ^{ab}	20	13.08 ± 3.77	13.77 ± 4.44	15.00 ± 3.11	14.92 ± 3.64	
คะแนนรวม ^{ab}	100	74.92 ± 14.43	70.42 ± 12.14	72.77 ± 18.76	74.38 ± 13.29	

FWM = นมสด (Fresh Whole Milk)

WMP = นมคืนรูปแบบไขมันเต้มอัตรา

LFM = นมพร่องมันเนย (Low Fat)

SMP = นมคืนรูปพร่องมันเนย

อักษรต่างกันในแนวนอน หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

ไม่หมายถึง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

ผลการทดสอบคุณภาพทางด้านปริมาณหลัมผ้าสูงนมเปรี้ยวพร้อมดื่มเมื่อใช้น้ำมันต่างชนิดดังในตารางที่ 4.17 พบว่า ไม่ว่าจะใช้ นมสด นมคืนรูปแบบไขมันเต้มอัตรา นมพร่องมันเนย หรือนมคืนรูปพร่องมันเนยในการผลิตนมเปรี้ยวพร้อมดื่มด้วยการเติมกรด ผลิตภัณฑ์ที่ได้จะมีลักษณะทางด้านปริมาณหลัมผ้าสูงไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ยกเว้นแต่ลีของนมพร่องมันเนยจะมีค่าคะแนนต่ำกว่านมชนิดอื่นเท่านั้น

ผลการศึกษาอายุการเก็บของผลิตภัณฑ์

นำนมเปรี้ยวพร้อมดีมที่ผลิตขึ้นเข่นเดียวกับข้อ 6.1 เก็บในชุดแก้วขนาด 80 ml. และปิดปากชุดขึ้นในด้วย parafilm ซึ่งเช็ดด้วย alcohol 80 % เพื่อ防止เชื้อก่อโรคแล้วปิดหัวอีกชั้นด้วย aluminum foil เก็บที่อุณหภูมิ 5 °C และ 10 °C เป็นเวลา 15 วัน สุ่มตัวอย่างมาวิเคราะห์ผลทั้งทางเคมีกายภาพและทางจุลินทรีย์ทุก 5 วัน คือ ตรวจจำนวนจุลินทรีย์ทั้งหมดและจำนวนยีสต์และราที่มีอยู่ในผลิตภัณฑ์ที่ผลิตขึ้น ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังนี้

4.9 ผลทางเคมีกายภาพ

ตรวจสอบติดทางเคมีกายภาพของนมเปรี้ยวพร้อมดีมเมื่อเก็บในห้อง chill ที่อุณหภูมิ 5 °C และในตู้เย็น อุณหภูมิ 10 °C เป็นเวลา 15 วัน สุ่มตัวอย่างมาตรวจทุก 5 วัน ผลปรากฏดังในตารางที่ 4.18

ตารางที่ 4.18 ค่าเฉลี่ย pH %ความเป็นกรด และความหนืดของน้ำประจุร้อนดื่มที่ผลิตขึ้น
เมื่อศึกษาอายุการเก็บของผลิตภัณฑ์ที่อุณหภูมิ 5 และ 10 °C

อุณหภูมิ (°C)	ระยะเวลา (วัน)	ค่าเฉลี่ย		
		pH	%ความเป็นกรด	ความหนืด (cp. ที่ 20 °C)
5	0	3.73 ± 0.00 ^a	0.82 ± 0.01 ^a	43.0 ± 7.07
	5	3.72 ± 0.01 ^{a,b}	0.86 ± 0.03 ^{a,d}	42.5 ± 3.54
	10	3.68 ± 0.01 ^c	0.94 ± 0.02 ^{b,c}	45.0 ± 2.83
	15	3.66 ± 0.01 ^d	0.96 ± 0.02 ^{a,b}	40.0 ± 9.31
	10	3.72 ± 0.01 ^{a,b}	0.80 ± 0.08 ^e	47.0 ± 4.24
	5	3.71 ± 0.01 ^b	0.89 ± 0.03 ^{c,d}	44.5 ± 4.95
	10	3.66 ± 0.01 ^d	0.97 ± 0.01 ^{a,b}	46.5 ± 3.54
	15	3.64 ± 0.01 ^e	1.00 ± 0.04 ^a	39.0 ± 1.41
	0	3.73 ± 0.00 ^a	0.82 ± 0.01 ^a	43.0 ± 7.07
	5	3.72 ± 0.01 ^{a,b}	0.86 ± 0.03 ^{a,d}	42.5 ± 3.54
	10	3.68 ± 0.01 ^c	0.94 ± 0.02 ^{b,c}	45.0 ± 2.83
	15	3.66 ± 0.01 ^d	0.96 ± 0.02 ^{a,b}	40.0 ± 9.31

อักษรต่างกันในแนวตั้ง หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

gr หมายถึง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

ผลทางเคมีภาพของน้ำประจุร้อนดื่มที่ผลิตด้วยวิธีเติมกรด เมื่อศึกษาอายุการเก็บของผลิตภัณฑ์ พบว่า เมื่อเก็บที่อุณหภูมิ 5 °C ในระยะเวลา 5 วันแรก ผลิตภัณฑ์มีการเปลี่ยนแปลงในด้าน pH และ % ความเป็นกรดน้อยมากหรือไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % แต่เมื่อเวลาผ่านไป 10-15 วัน ผลิตภัณฑ์จะมีการเปลี่ยนแปลงของ pH และ % ความเป็นกรด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % ในขณะที่เมื่อเก็บผลิตภัณฑ์ไว้ที่อุณหภูมิ 10 °C pH และ % ความเป็นกรดในช่วง 5 วันแรกมีการเปลี่ยนแปลงน้อยเช่นเดียวกับเมื่อเก็บไว้ที่อุณหภูมิ 5 °C แต่เมื่อเวลาผ่านไป 10-15 วัน pH ของผลิตภัณฑ์เมื่อเก็บไว้ที่ 10 °C จะลดลงต่ำกว่าเมื่อเก็บไว้ที่ 5 °C อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

ความเชื่อมั่น 95 % และในด้าน % ความเป็นกรดของผลิตภัณฑ์เมื่อเก็บไว้ที่ 10 °C จะมีค่าเพิ่มขึ้นมากกว่าเมื่อเก็บไว้ที่อุณหภูมิ 5 °C อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95% เช่นเดียวกัน สำหรับความหนืดของผลิตภัณฑ์เมื่อเก็บตัวอย่างไว้ที่อุณหภูมิ 5 และ 10 °C ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % อีกทั้งผลิตภัณฑ์ยังมีความคงตัวที่ดี กล่าวคือ ผลิตภัณฑ์มีลักษณะเหมือนน้ำนมโดยทั่วๆไป แม้จะเก็บไว้ที่อุณหภูมิ 5 หรือ 10 °C เป็นเวลา 15 วันแล้ว

4.10 ผลทางจุลทรรศน์

ผลการวิเคราะห์ทางจุลทรรศน์ของผลิตภัณฑ์ เมื่อเก็บในห้อง chill อุณหภูมิ 5 °C และในตู้เย็นอุณหภูมิ 10 °C เป็นเวลา 15 วัน สุ่มตัวอย่างมาวิเคราะห์ทุก 5 วัน ผล ตั้งแสดงในตารางที่ 4.19

ตารางที่ 4.19 ค่าเฉลี่ยจำนวนจุลินทรีย์ทั้งหมดและจำนวนยีสต์และรา เมื่อศึกษาอายุการเก็บของผลิตภัณฑ์ที่อุณหภูมิ 5 และ 10 °C

อุณหภูมิ (°C)	ระยะเวลา (วัน)	จุลินทรีย์ทั้งหมด (colony/ml.)	ยีสต์และรา (colony/ml.)
5	0	7 ± 1.41 ^f	0 ± 0.71 ^f
	5	45 ± 7.07 ^e	2 ± 0.71 ^{d=e}
	10	95 ± 7.07 ^d	4 ± 0.71 ^{d=e}
	15	210 ± 35.35 ^b	8 ± 1.73 ^{b=c}
	10	8 ± 2.12 ^f	1 ± 0.71 ^{e=f}
	5	60 ± 14.14 ^e	5 ± 0.71 ^{c=d}
	10	140 ± 7.07 ^c	9 ± 0.71 ^b
	15	270 ± 14.14 ^a	20 ± 3.53 ^a

อักษรต่างกันในแนวตั้ง หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

เมื่อศึกษาอายุการเก็บในด้านจุลินทรีย์ของผลิตภัณฑ์ ตั้งตารางที่ 4.19 พบว่า ระยะเวลา 5 วันแรกเมื่อเก็บผลิตภัณฑ์ไว้ที่อุณหภูมิ 5 และ 10 °C มีจำนวนจุลินทรีย์ทั้งหมดและจำนวนยีสต์และราเพิ่มขึ้น แต่จำนวนจุลินทรีย์ที่อุณหภูมิทั้งสองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % และเมื่อเก็บผลิตภัณฑ์ต่อไปเป็นเวลา 10 และ 15 วัน พบว่า การเก็บผลิตภัณฑ์ที่อุณหภูมิ 10 °C จะมีจำนวนจุลินทรีย์ทั้งหมดและจำนวนยีสต์และราเพิ่มขึ้นมากกว่าเมื่อเก็บผลิตภัณฑ์ไว้ที่อุณหภูมิ 5 °C แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 %